

T. Kovacsics Aranka

**Zora Zirch,
a sárkányharcos**

Vámpírdenevér

1. fejezet

Zora Zirch, a Sárkányharcos

Történetünk, egy a Földről pirosas-rózsaszínes, hatalmas foltnak látszó Felhőn kezdődik. Különleges, mozdulatlan, tál alakú bolygó. A tál alja növényzettel, állatokkal és Felhőlakókkal volt telve. Csak úgy nyüzsgött az élettől. A falai több kilométer magasra nyúltak. Ezen a falon az átlagos Felhőlakók nem tudtak feljutni, de nem is akartak. A Felhőlakók külsőre emberszerűek voltak, de a bőrük átlátszó volt, ezért ők is, akár a lakhelyük pirosas-rózsaszínes színt öltöttek. Bőrük átlátszó mivoltának köszönhetően átlátszottak vérereik, melyekben piros vérük áramlott. Emberi szemnek bizony elég furcsák lettek volna, de még sosem találkoztak földi halandóval. Testalkatuk, hajuk és szemük színe mindenkinek egyedi volt. Két erdő uralta a Felhő talaját. Az egyik a Rózsaszín Erdő nevet viselte. Talaja is rózsaszín fűvel és virágokkal volt borítva. Magas, égbeszökő fáinak a törzse piros volt, lombjaik pedig rózsaszínűek. Állatvilágának minden faja, a legkisebbtől a legnagyobbig, a rózsaszín minden árnyalatában pompázott. Az erdő közepét a hatalmas, Rózsaszín Mocsár nevet viselő lápos, süppedé-

kes, folyamatosan bugyborékoló mocsár uralta. Hajlamos volt az arra tévedő Felhőlakók elnyelésére. Bár ők halhatatlanok voltak, azért még sem szerettek a bűzös mocsárban elmerülve, hosszú órákat várni a mentőcsapatra, akik lasszó segítségével mentették ki a tévelygő, elsüllyedt társukat. Épp ezért ebben az erdőben nem igazán szerettek tartózkodni a Felhőlakók. Többnyire csak az ott élő állatok uralták az erdőt. A másik erdeje volt a Piros Erdő. Ennek karcsúbb fái voltak, törzseik rózsaszínűek, lombjaik pirosak. Talaját piros fű és virág borította, állatvilága is piros tollat vagy bundát viselt. Az erdő közepét a Piros Rét uralta. Itt éltek a Felhőlakók. Kör alakú, egyetlen helyiséget alkotó, sátorszerű, fából épült lakóházaik voltak. Rendezett sorokban fogták közre az egyetlen, kocka alakú, emeletes házat. Az alsószínt nappali, fürdőszoba és konyha, plusz egy hálószoba kapott helyet. Ez adott otthont a Törzsfőnöknek, Zorannak és feleségének, Zirnek. Az emeleten volt a fiuk, Zora Zirch hálószobája és fürdője, ahová a nappaliból létrán lehetett feljutni. A többi házban laktak az átlagos Felhőlakók, férj és feleség. Mindannyian gyermektelenek voltak. Ez volt a Rend. Mivel halhatatlanok voltak, nem szaporodhattak, mert akkor nem lett volna elég az élőhelyük. Ez náluk megszokott és normális dolog volt. Évezredek óta, mióta világ a világ, mindig is itt és így éltek. Nem kínozta őket sem fájdalom sem betegség. Azért akadtak köztük lányok és fiúk. Ők lehettek vagy hatvanan. Eddig még nem találtak maguknak párt. Későn érő típusok, vagy válogatósak voltak. Ki tudja? Csupán a Törzsfőnök volt egy fia, Zora. Ez is a Rendhez tartozott. A Törzsfő és fia különbözött a társaitól. Ők ketten, teljesen átlagos, bár rendkívül jóképű embernek látszottak. Zora

Zirch a Felhőlakókat murisnak találta, de csak a gondolataiban. Édesanyja is Felhőlakó volt. Őt szépnek látta, de a többiek szerinte csúnyák voltak. Zora 2000 éve született. Akkor halt meg a nagyapja, Zoran édesapja. Így, a Rend beteljesüléseként Zir azonnal teherbe esett Zorantól. A Törzsfőnök soha nem maradhatott utód nélkül. A megszületett gyermek mindig fiú, aki az apja bőrszínét örökli. A csecsemő jobb felsőkarján, egy Sárkányt ábrázoló anyajeggyel születik. Ez a Kiválasztottság jele. Ez hirdeti, hogy ő nem egy átlagos Felhőlakó, hanem Törzsfőnök és Sárkányharcos. Ők ketten, társaiktól eltérően halandók voltak. Noha nem öregedtek meg, nem gyötörték őket fájdalmak és betegségek, de meghalhattak. Meg lehetett őket gyilkolni. De nem itt a Felhőn. Kizárólag a Földön, Sárkányalakjukban lehetett őket elpusztítani. A Földön, emberi alakjukban, csak egyetlen élőlény ölhetette meg őket. Zora sok időt töltött szülei lakhelyén. Itt étkeztek, beszélgettek és együtt töltötték szabadidejüket. Zora a hálószobájába csak aludni járt fel, esetleg, ha egy kis magányra vágyott, de erre a célra legszívesebben a Rózsaszín Mocsár szélén fekvő, nagy sziklát használta. Itt szokott üldögélni, nézni a Rózsaszín Mocsarat és álmodozni.

Zora Zirch most a Piros Rét szélén egy fának támasztotta a hátát és elnézegette népét és otthonait. Magában jót mulatott társai muris külsején. Azok a lányok, akiknek még nem volt férjük, tőle jó húsz méterre egybegyűltek és kuncogva beszélgettek. Hol egyik, hol a másik vált ki a csapatból és magát illegetve sétált el Zora mellett, be az erdőbe. Egyik-másik gyümölcsöt szedni ment, mások gombát hoztak ki. Zora tudta, hogy csak azért cselekednek így, hogy felhívják magukra az ő figyelmét.

Egyetlen lány sem akadt, ki ne lett volna szerelmes Zorába. Érdekes módon, ez az érzés nem váltott ki közöttük haragot vagy féltékenységet.

– Majd csak választ közölünk feleséget! – mondta egy szőke, kékszemű, karcsú lány.

– Bizony így lesz! – tette hozzá egy barna hajú hajadon.

– Nem tudom lányok! Nem biztos! – szólt egy fekete hajú.

– Ha 2000 év kevés volt neki hozzá, hogy válaszszon közölünk, akkor nem is tudom... – tette hozzá egy kis vörös. – Hisz tudjuk, hogy muszáj lesz neki! Utódra szükség van! Ezt parancsolja a Rend! Nem maradhat nőtlen. Fiának kell születnie! – cáfolt rájuk a szőke.

– Igen ám! Csakhogy most ketten vannak Sárkányharcosok. Még nem aktuális a szülés – sóhajtott a fekete.

– Ne feledd, hogy letelt a 2000 év. Hamarosan a Földre kell szállnia Zorának. Meg kell ölnie a Vámpírt!

– És ha rajtaveszt? Akkor Zorának kötelessége lesz új Sárkányharcost nemzeni! – lelkenedett a barna.

– Ugyan! – legyintett a vörös – Még az is lehet, hogy meg sem születik a Vámpír! Én boldogan várnék Zorára akár még 2000 évig, csak tudnám, hogy engem fog választani! – felsóhajtott és csípőjét ringatva elindult Zora felé.

Nem is csoda, hogy a lányok így odavoltak az ifjú Sárkányharcosért. Ahogy ott állt Zora mozdulatlanul, maga volt a megtestesült, tökéletes férfi. Úgy 26 évesnek lehetett becsülni. Magas, 190 centi, izmos, rendkívül erős és piszkosul jóképű férfi volt. Dús, rendkívül sok, sötétbarna haja lágy hullámokban a